

ପଣ୍ୟକର ଉଚ୍ଛେଦ ସପକ୍ଷରେ

ପଣ୍ୟକର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂସ୍କାର ସଂପର୍କରେ ନିଜଟି ଅତୀତରେ ବହୁ ଆଲୋଚନା ହୋଇଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ବିକଳ୍ପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେତେକ ପୌରାଂଚଳରେ ପରାକ୍ଷା ମୂଳକ ଭାବେ ଏହାର ଘରୋଇକରଣର ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି ବୋଲି ଖୋଦ୍ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଗତ ସ୍ୱାୟତ୍ତଶାସନ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକପକ୍ଷରେ ଘରୋଇକରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂସ୍କାର ପ୍ରସ୍ତାବ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ବେଳେ ଏହାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ବ୍ୟବସାୟ ମହାସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ଏକାଧିକବାର ଦାବି ହୋଇଛି । ଏଣେ ପ୍ରତିଦିନ ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମାଂଚଳ ପୌରାଂଚଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ପୌରାଂଚଳ ଗୁଡ଼ିକର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳରୁ ଦୁର୍ବଳତର ହୋଇପଡ଼ୁଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ପଣ୍ୟକର ଉଚ୍ଛେଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ଏହାର ଉଚ୍ଛେଦ ସପକ୍ଷରେ ଯେକୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ ନାହିଁ । ତେବେ ଦୁଃଖର ସହ କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ଯେ, ପଣ୍ୟକର ଉଚ୍ଛେଦ ପରି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହାକି ଅନାସକ୍ତ ଏବଂ ତ୍ୟାଗିତ ହେବା ଉଚିତ, ତାହା ଅଯଥା ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ଭାବପ୍ରବଣତାର ଶିକାର ହୋଇପଡ଼ୁଛି ।

ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ପଣ୍ୟକର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଘରୋଇକରଣ ସପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେ ଅଜାଣତରେ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ଅକ୍ଷମତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ, ଶଶତଂତ୍ର ଏବଂ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱର ସର୍ବନିମ୍ନ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ମଧ୍ୟ ସଂକୁଚିତ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ କଥା ଆମକୁ ବରାବର କୁହାହୋଇ ଆସିଛି- 'No taxation without representation' ଏବଂ 'Delegated power can not further be delegated' ଅର୍ଥାତ୍ ଜନସମର୍ଥନ ବିନା କୌଣସି ପ୍ରକାର କର ଆଦାୟର ଅଧିକାର କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନର ନାହିଁ । ସେହିପରି ସଂବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଧିକାରକୁ ପୁଣି ଥରେ ଆଉ କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧି ସୂତ୍ରରେ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପୌର ସଂସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକୁ ପୌରାଂଚଳ ଭିତରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପଣ୍ୟକର ଲାଗୁ କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା କରାଗଲେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ବିରୋଧାଚରଣ ହେବ । ଆଜି ପୌର ପରିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଘରୋଇକରଣକୁ ସମର୍ଥନ କରି ସର୍ବସମ୍ମତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହାଠାରୁ ବଳି ଅଧିକ ଲଜ୍ଜା ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ? ଏଭଳି ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରୋକ୍ଷରେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ଆଉ ପାରୁନାହିଁ । ତେଣୁ

ଆମ ଘରର ହାଲଚାଲ ସୌମ୍ୟ ରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏ କାମକୁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଠିକାରେ ଦେଇ ଦିଆଯାଉ । ଖୋଲା ବଜାର ଏବଂ ଉଦାର ଅର୍ଥନୀତିର ଯେଉଁ ପରିବେଶ ଏବଂ ମାନସିକତା ସଂପ୍ରତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ସେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହା ଅନେକଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆଉ ପାଦେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଜଣେ ଯଦି କହେ ଯେ, ସରକାର ଧନ-ଜୀବନ ତଥା ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା କରିବାର ମୁଖ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଆଉ ତୁଲାଇ ପାରୁନାହାଁତି ଏବଂ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଦେଇ ଦିଆଯାଉ, ତାହା ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହେବ ତ ?

ତଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ପଣ୍ୟକର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଘରୋଇକରଣ ନୁହେଁ, ବରଂ ପଣ୍ୟକର ଉଚ୍ଛେଦ ଘରୋଇକରଣର ସଂସ୍କାର ସୂକ୍ତି ଲାଗିଛି । ଏକାଧିକ ଶତାଧିକ ପୌରାଂଚଳର ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ପ୍ରାୟ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପଣ୍ୟକର ଆଦାୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ପଣ୍ୟକର ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ସେହି କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦରମା, ଭାଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାବଦକୁ ଯେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଛି ତାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଏହା ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେଉନାହିଁ । ଏହାର ବିକଳ୍ପ ଭାବେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବିକ୍ରିକର ସହିତ ଶତକଡ଼ା ୧ ଭାଗ ଅଧିକ ଟିକସ ଯଦି ଆଦାୟ କରାଯାଏ ଏବଂ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ପୌରାଂଚଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଇ ଦିଆଯାଏ, ତାହାହେଲେ ଯେଉଁ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ପୌରାଂଚଳ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ସେକଥା ଆମେ କେବେ ଚିଂତା କରିନାହିଁ । ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବିକ୍ରିକର ଆଦାୟ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଆମ ସରକାରୀକର ହାରାହାରି ବିକ୍ରିକର ହାର ଶତକଡ଼ା ୮ ଭାଗ । ଅଧିକ ଶତକଡ଼ା ୧ ଭାଗ ଆଦାୟ ହେଲେ ଗତବର୍ଷର ହିସାବରେ ୧୨୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଆଦାୟ ହୋଇପାରିବ । ଅଥଚ ଏହି ଆଦାୟ ପାଇଁ ଆଉ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚାତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ପୌରାଂଚଳର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିରେ ଦୁଇ ଗୁଣରୁ ଅଧିକ ଉନ୍ନତି ଘଟିବ ।

ଏହାଛଡ଼ା ପଣ୍ୟକର ଉଚ୍ଛେଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଡୁଆଳରେ ଯେଉଁ ଲୁକ୍କାୟିତ ଲାଭ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ସଚେତନ ନୋହୁଁ । ବଜାର ଅର୍ଥନୀତିର ବିକାଶ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଲା ପଣ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ଅବାଧ ପରିବହନ । ଏହା ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦୁର୍ବଳ ପୌରାଂଚଳର ବଜାରରେ ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା ୨୦ ଭାଗ କାରବାର ବୃଦ୍ଧି କରିବ ଏବଂ ସେ ଅଂଚଳର ଅର୍ଥନୀତି ସମୃଦ୍ଧ ହେବ । ସେ ଅଂଚଳ ଗୁଡ଼ିକରୁ କାମଧଂଦା ଅନୁକ୍ଷେପରେ ବିବେକୀୟ ଯୁବକମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀକୁ ଯେଉଁ ଅବଗିତ ସୁଅ ଛୁଟିଛି ସେଥିରେ କିଛିଟା ଅଂକୁଶ ଲାଗିବ । ସରକାର ପରୋକ୍ଷରେ ଅଧିକ ନିଯୁକ୍ତି ସଂଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । ପୁଣି ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପୌରାଂଚଳ ଦ୍ୱାରା ପଣ୍ୟକର ଆଦାୟ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିବା ତନଖି ଫାଟକ ଉଠିଯିବା ଫଳରେ ସାମଗ୍ରିକ ଭାବେ ଦେଶର ଯେଉଁ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ସଂଚୟ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ଅନେକେ ଚିଂତା ମଧ୍ୟ କରିନଥିବେ । ମାଲବାହୀ ଯାନ ଗୁଡ଼ିକ ଡିଜେଲକୁ କ୍ୟାଧନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଡିଜେଲର ଦାମ୍ କମ୍ ରଖିବା ପାଇଁ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଉପଯୁକ୍ତ ଆକାରରେ ଦିଅନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମାଲବାହୀ ଯାନର ଭାରି କଞ୍ଜିନ ତନଖି ଫାଟକ ପାଖରେ କାରବାର ଅଟକି ପୁଣି ଚାଲୁ ହେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଡିଜେଲ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହିସାବରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି, ତନଖି ଫାଟକ ଗୁଡ଼ିକ ନରହିଲେ ଯେଉଁ ଡିଜେଲ ସଂଚୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ଏବଂ ସେ ବାବଦକୁ ଯେଉଁ ସର୍ବସିତ ଅର୍ଥ ବଂଚିବ ସେ ସବୁକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ ପଣ୍ୟକର ଲାଗୁ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନ ଅଥବା ପ୍ରାସଂଗିକତା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ ।

ତେବେ ଏହାର ଉଚ୍ଛେଦକୁ ବିରୋଧ କରୁଛି କିଏ ? ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇ ପାରୁନାହିଁ କାହିଁକି ? ଉଚ୍ଛେଦ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତିମେୟ ଲୋକ କିଛି ପରିମାଣରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ସେମାନେ ହେଲେ ତନଖି ଫାଟକରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କର୍ମଚାରୀ, ପୌର ପରିଷଦ ଓ ନଗର ଉନ୍ୟୟନ ବିଭାଗରେ ପୌରାଂଚଳ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଆଉ କେତେକ ହାତ ଗଣତି ଅଧିକାରୀ । ଏହି ମୁକ୍ତିମେୟ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଆଂଚ ଆସିବ ବୋଲି ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ତଥ୍ୟ ଆଧାରିତ ଏକ ବିକଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଜି ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ଆମ ଶଶତଂତ୍ର ପାଇଁ ଏହାଠୁ ଅଧିକ ବିତଂବନା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

ଏହି ଆହ୍ୱାନକୁ ଓଡ଼ିଶାର ସମସ୍ତ ପୌର ପରିଷଦ ଗ୍ରହଣ କରି ଘରୋଇକରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ସପକ୍ଷରେ ମତ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପଣ୍ୟକର ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ସର୍ବସମ୍ମତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ଉଚିତ ।